

інвестування в розвиток приватного сектору та ін. З метою подолання негативного впливу державою запроваджено заходи з покращення ведення підприємницької діяльності. Проте, боротьба з кризовими явищами в економіці характеризується своєю непослідовністю. І як наслідок, погіршення загальної ситуації у нашій країні.

Доречно відмітити, за умов фінансово–економічної кризи в Україні також значно погіршилося підприємницьке середовище. Відзначаються тенденції зниження багатьох показників розвитку бізнесу. Тому, на державному рівні були прийняті заходи з державної підтримки підприємницької діяльності. Однак, важливими також є питання удосконалення правової та організаційної бази, спрямованої на створення більш сприятливих умов для функціонування підприємницького бізнесу в умовах конкурентного середовища [2].

Важливим напрямом розвитку підприємницької діяльності є забезпечення високого рівня інноваційної активності вітчизняних підприємств. Крім того, реалізація заходів, спрямованих на активізацію підприємницької діяльності з урахуванням досвіду розвинутих країн, є тією необхідною умовою для прискорення стабілізації економічного і соціального розвитку України. Наразі, важлива роль належить запровадженню заходів, спрямованих на стабілізацію внутрішнього та зовнішнього попиту на продукцію вітчизняних підприємств. Світова практика свідчить, що в економіці, яка нормально функціонує, близько 80% виготовленого товару спрямовується для задоволення потреб внутрішнього ринку. У той же час, залежність української економіки від імпорту в декілька разів вище, ніж, наприклад, у Японії [3]. виправлення цієї негативної тенденції є одним із резервів підвищення розвитку підприємницької діяльності.

Основою вирішення задач з активізації розвитку підприємницького бізнесу в Україні є формування відповідної нормативно–правової бази, з використанням якої здійснюватиметься проведення державної регуляторної політики.

Література: Виноградська А. М. Комерційне підприємництво: сучасний стан, стратегії розвитку : моногр. / А. М. Виноградська. – К. : Центр навч. л–ри. – 808 с. 2. Грищенко І. М. Підприємницький бізнес : підруч. для студ. вищих навч. закл. / І. М. Грищенко. – К. : Грамота, 2016. – 520 с. 3. <http://me.gov.ua/?lang=uk-UA> (Мінекономрозвитку України).

ПРОЦЕСНИЙ ПІДХІД ДО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КЛАСТЕРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Гуліна О.

*Магістр Київського національного університету
технологій та дизайну*

Науковий керівник д.е.н., проф. В.Г. Щербак

У процесі підвищення конкурентоспроможності підприємства важливо оцінювати дієвість вжитих управлінських заходів. Це надає змогу визначити, чи доцільно застосовувати наявні інструменти управління в майбутньому, або потрібно розробити інші. Процес управління конкурентоспроможністю підприємства передбачає наявність важелів, за допомогою яких здійснюється вплив на складові конкурентоспроможності. Шляхом конструктивного впливу на такі складові досягається підвищення показників конкурентоспроможності, забезпечується стабільність формування конкурентних переваг. Важливим питанням є те, як саме керівники підприємств можуть об'єктивно оцінити дієвість вживаних управлінських заходів.

Пізнання сутності економічних аспектів управління конкуренцією дозволяє персоналу підприємства в умовах реформування економіки беззбитково функціонувати. Однак поліпшення фінансових результатів і прийняття вірних рішень недостатньо. В сучасних умовах необхідно функціонування системи організації управління і обліку, спрямованої на досягнення конкретних цілей або вирішення конкретних завдань шляхом ефективної роботи підприємства, що дозволить досягти високого рівня його конкурентоспроможності.

Кластерне підприємництво – на сьогоднішній день є однією з найефективніших форм організації інноваційних процесів, форм регіонального розвитку, за якої на ринку конкурують вже не окремі підприємства, а цілі комплекси, які скорочують свої витрати завдяки спільній технологічній кооперації компаній. Об'єднання у кластери формують специфічний економічний простір з метою розширення сфери вільної торгівлі, вільного переміщення капіталу та людських ресурсів, а отже, виконують функції структуроутворюючих елементів глобальної системи.

Система управління конкурентоспроможністю підприємства може бути ефективною тільки за умови врахування та забезпечення єдності мети, дії всіх складових і процесу внутрішньої та зовнішньої політики підприємства, системи мотивації, здатної зацікавити виконавців у підвищенні конкурентоспроможності підприємства.

Зокрема, впровадження процесного підходу дозволяє підвищити як ефективність використання ресурсів, так і загальну керованість підприємства. Реалізація методології процесного підходу дозволяє підприємству виявляти і ліквідовувати дублюючі функції, надлишкові операції, відстежувати якість виконання окремих процесів. Також це обов'язкова стадія для можливості сертифікації на відповідність вимогам стандартів ISO 9000. Але при впровадженні процесного підходу виникають ризики, які проявляються у відсутності єдиного розуміння в управлінні підприємством серед консультантів, що займаються впровадженням, розподілом понять процесного управління і системи менеджменту якості, заснованої на процесах.

Під процесним підходом до інноваційного розвитку кластерного підприємництва розуміється система взаємопов'язаних процесів. Зокрема, методологія управління процесами, необхідна для коректної організації процесного управління виглядає наступним чином:

Перший процес – виявлення процесів, необхідних для інноваційного розвитку, і їх застосування всередині організації.

Другий – визначення послідовності цих процесів і їх взаємозв'язку.

Третій – визначення критеріїв і методів результативності при здійсненні та при управлінні цими процесами.

Четвертий – забезпечення достатності ресурсів та інформації, необхідних для підтримки цих процесів і їх відстеження.

П'ятий – здійснення моніторингу, вимірювання та аналізу цих процесів.

Шостий – вживання заходів, необхідних для досягнення запланованих результатів та постійного поліпшення цих процесів.

Таким чином, для підвищення ефективності діяльності підприємства необхідно здійснити поєднання методології процесного підходу до методології системи збалансованих показників. Це дозволить отримати більш органічну структуру, націлену на виконання поставлених завдань, так як система збалансованих показників дозволить комплексно підійти до реструктуризації підприємства і уникнути частих

«перегинів», що мають місце на бізнес–процесах нижнього рівня, у відриві від структури управління компанії в цілому. Так, суворе виконання запропонованої методології дозволить організаціям ефективно реалізовувати свою місію. Але ця система починає працювати тільки в тому випадку, коли визначені основні пріоритети його діяльності. Якщо стратегія підприємства не визначена, то ефективність реінжинірингу, швидше за все, буде негативна.

Отже, системне впровадження інноваційного розвитку кластерного підприємництва дозволить підвищити ефективність вітчизняних підприємств в цілому і в значній мірі збільшити їх конкурентоспроможність в умовах інтеграції національної економіки у світову.

Література: 1. Валінкевич Н. В. Теоретичний підхід до управління конкурентоспроможністю підприємства / Н. В. Валінкевич, О.А.Солотвінський // Молодий вчений. – 2014. – № 12 (15). 2. Кухарук А. Д., Змітрович Д. Д. Оцінювання ефективності управління станом конкурентоспроможності підприємств / А. Д. Кухарук, Д. Д. Змітрович // Бізнес Інформ. – 2015. – № 7. 3. Труніна І. М. Механізм забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів підприємницької діяльності / І. М. Труніна // Вісник КрНУ імені Михайла Остроградського. – 2015. – Випуск 3(92). – Частина 2. 4. Щербак В. Г. Аналіз сучасного стану інноваційного розвитку та фінансового забезпечення інноваційної діяльності вітчизняних підприємств / Сталий розвиток економіки. – 2012

PROBLEMS OF MANAGEMENT ENTERPRISE ARE IN THE CONDITIONS OF CRISIS

T.Sirchenko,

*Master of the Kiev National University
of Technologies and Design*

I.Goncharenko, Supervisor, PhD

The problems of exit of enterprise from a crisis and effective management financial firmness stand before any enterprise and require immediate permission. Crises can arise up on any of the stages of life cycle of organization, that requires, in turn, making of the system of principles and measures of organization to the anti-crisis management taking into account the individual features of activity of enterprise.

The problem of prognostication of crisis acquires actuality situations and developments of effective measures of anti-crisis management, and also increases of management effectiveness on the whole. For today it is needed to reconstruct or adapt all control system by an enterprise in obedience to market requirements.

Scientists, such as Belenskiy H, Boyko M. P., Brykhovetska M. O. etc. distinguished the row of features of management an enterprise in crisis terms:

- crises can be envisaged, to expect and cause;
- crises can accelerate in a certain measure, to pass ahead, to move aside;
- it is necessary to prepare to the crisis situations;
- the consequences of crisis can be softened due to the timely reacting on their origin;
- crisis processes can be to the certain limit guided;
- the management of exit processes from a crisis is able to accelerate these processes and minimize their consequences.

Crisis program of activity of enterprise – shows a set of the system of complex measures on the exit of enterprise from a crisis, that envisage softening, warning or overcoming of negative progress of enterprise trends. The task of crisis management on